

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ वसन्दुर्योधनस्तस्यामित्याद्यध्यायद्वयस्य तात्पर्यं पापिष्ठः प
रकल्याणं दृष्ट्वा मरणमिच्छति ॥ छलेन परलक्ष्मीं वाहर्तुमिच्छति निर्घृण इति ॥ १ ॥ अभिप्रायान् देवादीनां क्रीडातत्स्थानाद्यभिनयप्रदर्शकचित्रादिगतां आशयविशेषां नागसाह्वयेनागेन हस्तिमासमानमा

एवं मे वर्तमानस्य स्वसुतेष्वितरेषु च ॥ भेदो न भविता लोके भेदमूलो हि विग्रहः ॥ २८ ॥ विग्रहं दूरतोरक्षन् प्रियाण्येव समाचरन् ॥ वाच्यतां न गमिष्यामि लोकेषु
मनुजर्षभाः ॥ २९ ॥ भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वचनं पांडवाः संनिशम्यत ॥ तमेव समवर्त्तत धर्मराजहिते रताः ॥ ३० ॥ संसत्सु समयं कृत्वा धर्मराड् भ्रातृभिः सह ॥ पितृस्तर्प्य
यथान्यायं देवताश्च विशांपते ॥ ३१ ॥ कृतमंगलकल्याणो भ्रातृभिः परिवारितः ॥ गतेषु क्षत्रियेन्द्रेषु सर्वेषु भरतर्षभ ॥ ३२ ॥ युधिष्ठिरः सहामात्यः प्रविवेश पुरोत्त
मं ॥ दुर्योधनो महाराजशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सभायां रमणीयायां तत्रैवास्तेन राधिप ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वण्युधिष्ठिरसमये
षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वसन्दुर्योधनस्तस्यां सभायां पुरुषर्षभ ॥ शनैर्दर्शतां सर्वासभां शकुनिना सह
॥ १ ॥ तस्यां दिव्या नभिप्रायान् दर्शकुरु नंदनः ॥ नदृष्टपूर्वायेतेन नगरेनागसाह्वये ॥ २ ॥ सकदाचित्सभामध्ये धार्तराष्ट्रो महीपतिः ॥ स्फाटिकं स्थलमासाद्य ज
लमित्यभिशंकया ॥ ३ ॥ स्ववस्त्रोत्कर्षणं राजा कृतवान् बुद्धिमोहितः ॥ दुर्मनाविमुखश्चैव परिचक्राम तां सभां ॥ ततः स्थले निपतितो दुर्मनावीडितो नृपः ॥ ४ ॥ निः
श्वसन् विमुखश्चापि परिचक्राम तां सभां ॥ ततः स्फाटिकतोयां वै स्फाटिकां बुजशोभितां ॥ ५ ॥ वापीं मत्वा स्थलमिव सवासाः प्रापत जले ॥ ६ ॥ जले निपतितं दृ
ष्ट्वा भीमसेनो महाबलः ॥ जहास जहसुश्चैव किंकराश्च सुयोधनं ॥ ७ ॥ वासांसि च श्रुभान्यस्मै प्रददूराजशासनात् ॥ तथागतं तु तं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः ॥ ८ ॥
अर्जुनश्च यमौ चोभौ सर्वेते प्राह संस्तदा ॥ नामर्षयस्ततस्तेषामवहासममर्षणः ॥ ९ ॥ आकारं रक्षमाणस्तु न स तान्समुदैक्षत ॥ पुनर्वसनमुत्क्षिप्य प्रतरिष्यन्निव
स्थलं ॥ १० ॥ आरुरोहततः सर्वे जहसुश्च पुनर्जनाः ॥ द्वारं तु पिहिताकारं स्फाटिकं प्रेक्ष्य भूमिपः ॥ प्रविशन्नाहतो मूर्ध्नि व्याघूर्णित इव स्थितः ॥ ११ ॥ तादृशं च प
रं द्वारं स्फाटिकोरुकपाटकं ॥ विघट्टयन्कराभ्यां तु निष्क्रम्याग्रे पपात ह ॥ १२ ॥ द्वारं तु वितताकारं समापेदे पुनश्च सः ॥ तद्वत्तंचेति मन्वानो द्वारस्थानादुपारमत ॥
॥ १३ ॥ एवं प्रलंभान्विविधान् प्राप्य तत्र विशांपते ॥ पांडवेयाभ्यनुज्ञातस्ततो दुर्योधनो नृपः ॥ १४ ॥

मिहस्तिनापुरे ॥ २ ॥ द्यूतमूलमुपोद्घातयति सकदाचिदिति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तद्वत्तं तादृशं ॥ १३ ॥ प्रलंभान्वंचनानि ॥ १४ ॥